

РАЙНЕР МАРИЯ РИЛКЕ РАЖДАНЕТО НА ВЕНЕРА

Превод от немски: Петър Велчев, 1979

chitanka.info

РАЖДАНЕТО НА ВЕНЕРА^[0]

*В онази утрин след нощта, в която
премина в бури, викове и грохот,
морето пак избухна, изрева.
Но щом ревът замря и от небето
денят със своето начало падна
сред бездната на рибите безмълвни —
морето я роди.*

*Огромната утроба на вълните
проблясна с пяната от срамни косми
и посред тях полека се изправи
девойката — смутена, бяла, мокра.*

*Като зелено, тръпнещо листо,
което се разгъва и расте,
снагата ѝ полека се раздвижи
в прохладата и в девствения вятър.*

*Зад облаците на бедрата скрити,
като луни изгряха коленете,
прасците се отдръгнаха на сянка,
нозете станаха внезапно зрими
и оживяха ставите, като гърла
на пиеци.*

*А в чашата на таза тя лежеше,
тъй както плод в ръката на дете.
И мракът цял на светлия живот*

побираше се в чашката на пъпа.
Отдолу мъничка вълна се плисна,
заля извивките на слабините
и в миг се чу там тихо шумолене.
Ала прозрачен, все така без сянка,
като априлска брезова горичка —
срамът лежеше явен, топъл, празен.

Трептящата везна на раменете
затихна над изправеното тяло,
избликнало като фонтан от таза —
със струите на стройните ръце
и с пищните потоци на косите.

След туй премина и лицето —
от мрака къс на своя лек наклон
в една въззетост светло-равномерна.
Отзад брадичката се склучи стръмна.

Сега вратът бе сякаш тънък лъч
или стъбло, в което сок напират;
извиха се ръцете — като шиш
на лебеди, потърсили брега.

На тялото в предутринния сумрак
първия дъх полъхна като вятър.
В най-нежното преплитане от вени
възникна шепот и кръвта пое
по своя път към слабини и гънки.
А вятърът растеше: той се втурна
изду с дъха с новите гърди,
изпълни ги — и те, като платна
от далнини обзети, към брега
отнесоха най-леката девойка.

Богинята се приземи.

*Зад нея,
пристъпваща по девствения бряг,
тревите и цветята цяла сутрин
се люшкаха и топли, и смутени —
като след ласка. Тръгна тя, затича.*

*Но в оня най — ужасен час, на обед,
морето се надигна пак, изхвърли
край същите места един делфин.
Червен, разтворен, мъртъв.*

1904

[0] Древногръцката богиня на красотата, любовта, морето и всемирния живот Афродита (уподобена с римската богиня Венера) се родила според преданието от снежнобялата пяна на морските вълни, а вятърът я донесъл на остров Кипър. Сюжетът е увековечен в картина от Сандро Ботичели (1445–1510). ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.